

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Kartofflerne

Citation: Andersen, H. C.: "Kartoflerne", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-workid93075/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

[1*]

Kartoflerne.

»Hvad Godt er kommer nok engang til Agt og Ære!« sagde Moermoer. »Husk bare paa Kartofflerne, de kan tale derom, kunde de tale!« --

5 De have rigtignok prøvet Miskjendelsens Dage. Det hjalp dem ikke engang at Præsterne *prædikede fra Prædikestolen: at de vare til Glæde *og Nytte, Folk troede ikke derpaa; Konger selv uddealte dem for at de skulde lægges, men see om de blev lagt. Der var, for at nævne Een, den store Preuser Konge, 10 gamle Fritz som de kaldte ham, det var en Mand, og ogsaa han tog sig af Kartofflerne, han førereds en hee Vogn fuld til een af Byerne i sit Kongerige, og lod der ved Trommeslag alle Menneskene samle; Raadet selv maatte viise den nye Frugt frem og der blev paa Torvet læst høit om hvorledes den skulde 15 plantes, passes og læves til; men det gik ind af eet Øre og ud af et andet, Folk forstod ikke hvad der blev læst, og saa beed de i de raa Kartoffler: »fy for en Ulykke hvor de smage!« sagde *de og slængte dem i Rendestenen og der vilde ikke engang Hundene æde dem, saae de. -- Folk var der vel som nok gad prøve 20 det, og Nogen af dem stak sine Kartoffler ned i Jorden, een hist een her, og ventede saa at der skulde komme et Træ op som de kunde ryste Kartoffler af, Andre kastede den hele Slump [17] i et stort Hul, der firtrede de sig sammen i en Klump og skjød Top. -- Næste Aar maatte Kongen begynde forfra, men det gik kun langsomt med Begreberne. -- Der, som her! miskjendt blev den bedste Frugt der endnu er bragt os!« sagde Moermoer. »Men nu kan Kartofflerne stæe paa deres egne Been! -- Nu har de Erkjendelse. Hvad Godt er kommer engang til Agt og Ære!«

30 Hvortidt har jeg ikke siden ved Meget der syntes at maatte lide ilde i Verden, tænkt paa Kartofflerne og paa Moermoers Ord. --

k Ny kgl. Samling 2451, f° nr. 1. 2 bl. f°. Ikke benyttet her.

t sst. 2 bl. f°.

Bagge former tidl. trykt i Anderseniana 2 II 1952 s. 218-20: Kartofflerne ved H. Topsøe-Jensen, nu ogsaa i den nye H. C. Andersen og andre Studier 1965, s. 250.

4 tale! s overbedigt, jf. lin. 26. 5 *prædikede] prædike efter overstreget maatte t. 7 *og Nytte] Nytte t. 17 sagde *de] sagde t.